ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

29 EKİM 1998 PERŞEMBE • SAYI: 66 • FİYATI: 100.000 TL

CUMHURİYET BAYRAMI KUTLU OLSUN!..

Akşamsefası

DERYA SAYIN

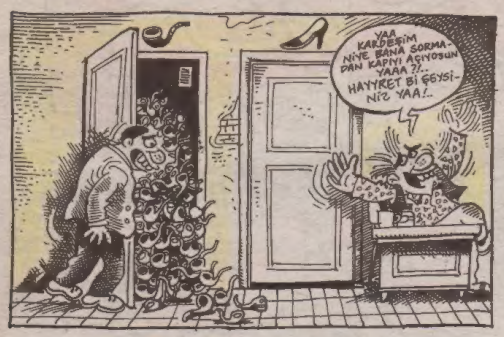

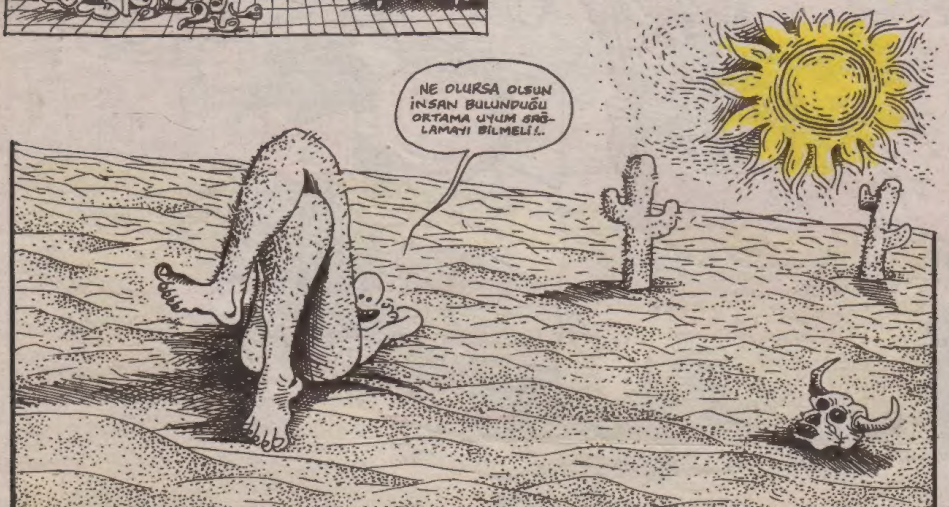

ajans!

➡Şok gelişme! Kadın düşmanı olarak bilinen Levent Oran adlı sözde tiyatrocu, Aileden Sorumlu Devlet Bakanı yapıldı! Yılmaz, "Seçim, seçim, seçim, seçim! Başka mevzu kalmadı. Kamuoyunun dikkatini başka yöne, tamamen farklı bi yere çekmek için bu atamayı yaptık. Biraz rahatlarız gibime geliyor" dedi!

➡**İlginç rastlantı! Cumhuriyet'in 75. yılı nedeniyle aralarında hangi derde derman olduğu bilinmeyen Zuhal Yorgancıoğlu ve Gencay Gürün'ün de olduğu bazı kadınlara ödül verilen tören, dışarıda Cumartesi Anneleri'ne dayak yüzünden çıkan gürültüyle kesildi! Cumartesi Anneleri'nin ekip arabasına bindirilip araca gözyaşartıcı gaz sıkılmasından sonra tören kaldığı yerden devam etti!**

➡Mucize olay! Medyatik maymun Çarli, canlı yayında evrim geçirdi! "Çetin" adı verilen sözde maymun, "Yıllardır bugünü bekliyordum. Aslında eski halimle bile Yalçın Menteş kadar akıllıydım, ama imajım bozuktu. Artık amacım ilk fırsatta Başbakanlık önünde çırılçıplak soyunarak ünüme ün katmaktır" dedi! Prestij Müzik Ailesi'nin, Çetin'i kadroya almak için atağa geçtiği öğrenildi!

➡**Tansu Çiller'den Çakıcı'ya sitem! Temiz çamaşır ve sigara götürerek Çakıcı'yı Fransa'da yattığı cezaevinde ziyarete giden Çiller'in, mafya babasına, "Eyüp Aşık'ı, Korkmaz Yiğit'i, herkesi arayıp kaydettin de, bizim konuşmaların kasetini niye şeetmedin? Benim onlardan neyim eksik? Ben de topluma kalıcı bir kaset bırakmak isterdim, bunu benden esirgedin. Fakat işte gördün, senin gerçek dostun benim" dediği öğrenildi. Çakıcı'nın seçimde Nice bölgesinden DYP milletvekili adayı olacağı bildirildi!**

➡İbrahim Tatlıses ile Mahzun Kırmızıgül arasındaki tartışma giderek büyüyor! Tatlıses, Kırmızıgül'ün gerçek soyadının Pembelale olduğunu ileri sürdü: "Arkadaş adı üstünde bir laledir. Ben 20 yıldır alınteri döküyorum, oysa Mahzun'un şu ana kadar terlediğini gören yok" derken, Kırmızıgül de Tatlıses lahmacunlarının ayı etinden yapıldığını iddia etti!

➡**Galatasaray, Filipescu'yu satıyor! Fatih Terim, konunun ta kendisiyle ilgili yaptığı açıklamada, "Filipescu'nun artık bu takımda yeri yok. Çünkü Peru'dan Kıtır adında hakiki bir lama transfer ettik. Kıtır, Filipescu'dan daha iyi koşuyor ve daha seri tükürüyor. Gayet güzel iş yaptık" dedi!**

➡Fenerbahçe'de gündem değişti! 1991'den bu yana Şifo Mehmet'in attığı golü, "Gol müydü, değil miydi" diye tartışan Fenerbahçeliler, son Beşiktaş maçından sonra, yine Mehmet'in golü için, "Ofsayt mıydı, değil miydi" tartışmasını sürdürüyorlar. Bu konuda Dereağzı Tesisleri'nde yapılacak panele, Ömer Çavuşoğlu, Ercan Aktuna, Ogün Altıparmak ve Metin Hakyeri katılacak!

Cumhuriyet Dinozor
Sayı: 66
29 Ekim 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • *Yazışleri Müdürü:* Zafer Temoçin • *Basıldığı Yer:* Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • *Yayına Hazırlayan:* Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • *Grafik Uygulama:* Fenni Özalp • *Kaligrafi:* Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • *Faks:* (0212) 512 54 55
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41Cağaloğlu / İstanbul

▶"Devletin şefkatli eli" bir türlü gidemedi, ama süperstar Ajda Pekkan, Güneydoğu'ya gidip Harran'da konser verdi!

▶CHP lideri Baykal'ın hükümete destek verip vermeyeceği, seçim isteyip istemediği anlaşılamıyor. Dinozor baskıya girdiğinde Baykal'ın görüşleri netleşmemiştir!

▶Mafyayla içli dışlı çete artığı politikacılar arasında, "işadamlarının uçaklarına binme" suçlamaları artarak sürüyor!

ANA MUHALEFET DERGİSİ
Dinozor

DİNOZOR'DA BARIŞ

Medya "beyin" yerine "el" değiştirdiği için hâlâ üç arcopallik değeri var!

••••••

Çetelerle işadamları arasında "kâr davası" var!

••••••

Kapalıyım! Dogmaya gittim gelmicem!

••••••

Çiller, siyasetin "gaf" ebesi!

••••••

Devlet bankalarını hortumlayanların hepsi EMLAK zengini!

BARIŞ ERTÜRK

▶Polisin "mesaisi" haftasonu da devam ediyor! İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir'in dağıtma operasyonlarıyla Cumartesi Anneleri'ne her hafta zulmediliyor!

ALTAY MARTI

Yaşasın Karikatürizm (II)

Karikatürün bir büyüsü vardı ve boş bulduğum her kâğıda değişik figürler çizer olmuştum. 1980 yılında hayatımda ilk kez Diyarbakır'ın dışına çıktım. İki-üç yaz boyu yaptığımız birçok iş sonucu kazandığımız paralarla İstanbul'daki bir akrabamıza geldik kardeşlerimle. Geldiğimin haftasında hemen *"tarama ucu"* alıp çizmeye başladım ve koltuğumun altında bir deste karikatürle Cağaloğlu'nun yolunu tuttum. Gırgır'ın yerini bulup **Oğuz Aral**'a ulaştım. Büyük usta acımasız eleştirilerini sıraladıktan sonra bir karikatürümü seçti ve ilginçtir, benim Gırgır'da ilk karikatürüm *"Çiçeği Burnundakiler"* sayfasında değil, arka sayfada yayımlandı ve üstelik bu karikatürden para da almıştım. Artık feriştahı gelse tutamazdı ki beni! O yaz tatili, hem Gırgır'a hem Çarçaf'a, **Raşit Yakalı**'ya, daha sonra hızımı alamayıp **Nehar Tüblek** ve **Tan Oral**'a uğradım sık sık. Kendimi çok önemli bir sanatçı sayıyordum artık.

Diyarbakır'a okula döndüğümde forsum binbeşyüzdü. Gırgır'a gönderdiğim karikatürler belirli aralarla yayımlanıyordu. Amerikalı Mad, Rus Krokodil'den

sonra dünyada üçüncü satan bir dergiye yurdun her tarafından karikatürler, mizah öyküleri yağıyordu; bu bütünleşmeyi düşünebiliyor musunuz? Ve ben de uzaktan da olsa bu aileden sayıyordum kendimi.

El yordamıyla herhangi bir donanım olmaksızın, ama büyük bir hevesle çiziyordum ve o dönemde kopan tartışmalara çok sonraları ilgi duydum. *"Sulu mizah yapıyor"* deniyordu örneğin Gırgır için. Yazısız, grafik mizahla uğraşanlar gerçek sanatçı olduklarını savlıyorlar, Gırgır dergisindekileri popülist olmakla suçluyorlardı. Oğuz Aral ise karikatürü salonlardan, sergilerden ve sırça köşkünden aşağıya indirdiğini, insanlarla buluşturduğunu ispatlıyordu dergisinde. İki tarafın görüşlerinden de etkilenmedim diyemem. Bir süre sonra, yaşadığımız darbe döneminin sıkıştırmasıyla da olsa gerek, daha çok semboller-*ƒ* simgelerle ifade edilebilen karikatürlere yöneldim. İsyanımızı çizgiyle bastırabildiğimiz zamanlardı. Sloganları seviyorduk; yalana gerek yok. İnsan hakları, işkence, kadın ezilmişliği, barış vb. konularda aşırı bir hassasiyetimizin olduğu doğruydu, fakat bunu karikatüre tam anlamıyla yansıtamadım; çizdiklerim bir *"yaratım"*dan çok *"üretim", oldu. (Yanda)*

Pratikte kendimce daha çok çizmeye çalışarak yetkinleşmeye çalışıyordum, fakat neydi karikatür? Bu işin bir teorisi yok muydu? Bunları da önce **Hıfzı Topuz** sonraysa **Turgut Çeviker**'den öğrendim. *"İletişimde Karikatür ve Toplum"* adlı kitabının hemen başında şöyle diyordu Hıfzı Topuz: *"Bugün çeşitli dillerde kullanılan karikatür sözcüğü, İtalyanca* 'abartma, yükleme eylemi' *anlamındaki caricatura sözcüğünden gelir. Fransa'ya 1665 yılında ve İngilizce'ye de yaklaşık aynı yıllarda giren karikatür sözcüğü, başlangıçta, İtalyan sanat yapıtlarını belirtmede kullanılmıştır. (...) Köken olarak karikatür bir abartma, bir yükleme, bir bozma-çarpıtma anlamını taşımaktadır."*

Aynı kitapta *"hem gülmece yapmasını bilen, hem de saldırgan olabilen"* kimi ustaların adlarına rastladım. **(Folon, Topor, Vicky, Wolinski, Bosc** ve **Chaval)** Bunlardan kimilerinin albümlerini bulabildim ve elbette çok farklı bir tarzdı bu.

Turgut Çeviker ise Osmanlı'yı da içine alacak şekilde koskoca bir karikatür tarihiyle çıktı karşımıza ve büyük bir emek harcandığı her sayfasından belli olan albümler hazırladı. Karikatürün *"ciddi bir iş"* olduğunu teori ve tarihine iyice girince anlayabiliyordum artık.

Bana kalırsa epey çaba harcadım çizgili bir hayat için. Yeteneksizliğimi kendime itiraf etmem içinse çok zaman geçmesi gerekiyormuş; geç de olsa bunu farkettim.

SÜRECEK

YAŞ ÇAY YAPRAĞI — Sefer Selvi

Can Barsların karikatür albümü "YÜREĞİNİN GETİRDİĞİ YERDEN GEL" çıktı... Çok güzel...

KRAL VE BEN / Cinayet

Soner Tuna

EVLENDİKLERİ GÜN GELİNİN BABASININ ONA SÖYLEDİKLERİNİ HİÇ UNUTMADI ADAM...

ENAYİLİK ETME- KIZIM SLAVDIR.. SİZİN KIZLARA BENZEMEZ ...

AKSİLİK EDERSE DÖVERSİN. FAZLA İYİYSE GENE DÖV.. BEN ANASINI DÖVERİM. BABAM DA ANAMI DÖVERDİ. SLAV KIZI!.. DÖVMEZSEN ADAM DEĞİLSİN!..

BEN KARIMI DÖVMEM...

ENAYİLİK ETME.. BİR GÜN ANLARSIN!..

ÇOK GEÇMEDEN KARISININ GERÇEKTEN DE ORALI KIZLARA BENZEMEDİĞİNİ ANLADI ADAM. ÇOK ŞAKİNDİ. SADECE KOCASININ SORULARINA KISA CEVAPLAR VERİYORDU.. İYİ BİR EV KADINIYDI. AMA HİÇBİR ZAMAN ARKADAŞ OLAMADI...

ANCAK SEVİŞİRLERKEN ZEVKİN SON NOKTASINA ÇIKTIĞINDA KARISININ AYRI BİR HAYATI, ATEŞLİ ARZU DOLU BİR HAYATI OLDUĞUNU ANLARDI ADAM.. AMA ARDINDAN HEMEN TETİKTE İNSANI ÇİLEDEN ÇIKARACAK KADAR SESSİZLEŞİVERİRDİ YİNE...

NEDEN BENİMLE HİÇ KONUŞMUYORSUN ?..

PEKİ.. NE KONUŞMAMI İSTİYORSUN?.. ...

TOZ TOPRAK İÇİNDE SICAK HAZİRAN AYINDA BİR CUMARTESİ GÜNÜYDÜ.. ADAM TARLADA ÇALIŞIYORDU.. KADIN GELDİ YANINA. SU GETİRMİŞTİ ONA-

KASABADA İŞİM VAR.. BU GECE ORDA KALACAĞIM.. GEL SENİ DE GÖTÜREYİM..

HAYIR.. BEN BURADA KALAYIM...

ADAM ERKEN DÖNDÜ O GECE. EVE YAKLAŞTIĞINDA AVLUDA YABANCI BİR ARAÇ FARKETTİ. YATAK ODASININ PENCERESİNDEN SOLGUN BİR IŞIK SÜZÜLÜYORDU. SESSİZCE EVE GİRDİ. YATAK ODASININ ARALIK KAPISINDAN İÇERİ BAKTI...

ZZZ...

Devamı 6. sayfada

Başlarafı 5. sayfada

SEMRA CAN

MEDYAZOR

Kirlendikçe güç kazanıyor kimileri. Birbirleriyle oturup kalkıyorlar, ilişki ağlarını genişletiyorlar. Politikacı, sanatçı (!), futbolcu, gazeteciler! Ayrı bir devlet kurmuşlar kendi aralarında. Sahtekârlık rahatsız etmiyor hiçbirini. Ülkenin en lüks otelleri, en iyi eğlence yerleri, onların oturma odaları gibi. Bazen halka da eğlencelik bir şeyler fırlatıveriyorlar. Televoleler, beşinci sınıf uyduruk diziler, kötü yarışma programları, seviyesiz konserler ve daha neler neler!

Fatih Terim, Mehmet Ağar'la kadeh tokuşturup **Sibel Can**'ı dinliyor. **Sedat Peker** ifadesinde birçok futbolcunun kendisini ziyarete geldiğini söylüyor. **İbrahim Tatlıses**'le **Mahzun Kırmızıgül** hiçbir babanın cenaze törenlerini kaçırmıyorlar. **Süleyman Demirel, Halis Toprak**'ın torunlarının sünnet düğününün başkonuğu. **Mehmet Barlas** patronları için ihale takip ediyor. **Bülent Ersoy, Sedat Edip Bucak**'tan *"kıymetli büyüğümüz"* diye söz ediyor. **Eyüp Aşık, Çakıcı**'yla telefonda iki de bir muhabbette dalıyor. **Yavuz Gökmen, Tansu Çiller**'e hâlâ yağ çekiyor. Şarkıcı **Selçuk Ural**'ın kızı Çakıcı'yla yakalanıyor. Bakan, bürokrat, şarkıcı, türkücü, futbolcu ve gazeteciler el ele vermişler, kendi kirli fakat tatlı dünyalarında güle oynaya yaşayıp duruyorlar.

Bunca kirlenmeden basın da payına düşeni alıyor elbette. Devlet eliyle yaratılan ve serveti şaibeli bir medya patronu olan **Aydın Doğan, Korkmaz Yiğit**'e sattığı Milliyet'in tekrar başına geçince neler olduğunu gördünüz. Yüksek maaşlı ve ıstakoz sever köşe yazarları utanmasalar çiftetelli oynayacaklardı. *"Direniş"* diyorlar bir de yaptıklarına, *"meslek onurunu koruma"* diyorlar. Yazık!

Tava, tencere, fincan takımı vermeseniz kaç kişi merak edip de alır sizin gazetenizi! Çöreklendiğiniz köşelerde bu ülke, bu halk için ne yaptınız şimdiye dek? 5 Nisan Kararları'nı destekleyen **Güneri Civaoğlu** değil miydi? Yazdığı fıkralara artık kendisi de gülemez hale gelen **Hasan Pulur,** Cumhuriyet'te palazlandıktan sonra üç-beş dolar uğruna Milliyet'e yatay geçiş yapan **Yalçın Doğan**, faşist üstü az liberal artı ılımlı İslamcı **Taha Akyol**, aristokratla bürokrat karışımı sade suya tirit köşe yazarı **Doğan Heper**! Nedir bu sevinciniz? Gelin yazdıklarınızı birlikte okuyalım. Üstelik de hepiniz aynı gün yazmışsınız kıymetli fikirlerinizi.

"Belki de basın tarihinde ilk kez medya çalışanları, Milliyet çalışanları evrensel meslek ilkelerinin baş savunucusu da olan patronlarının yuvaya aralarına dönmesi için ısrarcı oldu. Bu toplu arzuya olumlu cevabı, Aydın Bey gazeteye dönerek verdi. 15 gün önceki çarşamba Milliyet'te hüzünlü ama anlamlı bir uğurlama vardı. Bu çarşamba o hüzün bayrama dönüştü. Bu kez kavuşma sevinci yaşanıyordu." (Doğan Heper)

"(...) Çünkü devreye Aydın Bey giriyor ve 'belli bir süre sabretmemizi' istiyor. Onun için herkes, sanki direnme yokmuş gibi yazısını yazıyor, işini yapıyor. Her eylemde olduğu gibi çetin dönemeçler birer birer aşılıyor. Ve mutlu sona varılıyor. 'Aydın Doğan yeniden gazetenize ve gazetesine ve gazetemize' dönüyor." (Yalçın Doğan)

"Öğleden sonra bir anons: 'Sayın Aydın Doğan bugün gazetemize gelecek...' *Bütün katlardan, bütün servislerden ani ve kendiliğinden bir sevinç patlaması... Alkışlar, 'yaşa'lar, 'yehhuuu' diye sevinç çığlıkları..."* (Taha Akyol)

"(...) Toplantıdan çıkan ve ayrılmakta kararlı olan Milliyet çalışanlarından bazıları, patronları Aydın Doğan tarafından, Antalya'dan telefonla arandılar, patronun ricası şuydu: '48 saat bekleyin, ben dönmeden bir şey yapmayın. Bu konuda bir şey yazmayın!' *Ve bekleyiş başladı. Dışa karşı suskun, içte fokur fokur kaynayan kararlı bir direniş... Hareketin ne lideri vardı, ne de militanı, hareket kendi kendine gelişiyor ve güçleniyordu."* (Hasan Pulur)

"(...) Onu getiren otomobil MİLLİYET'in kapısında durduğu andan itibaren, çalışanların gösterileri bana Fransa'nın ve dünyanın saygın gazetesi Le Monde'un öyküsünden bir bölümü hatırlattı." (Güneri Civaoğlu)

Evet! Zevkten dört köşe yazarlarımızın Aydın Doğan'ın gazeteye dönmesiyle aynı gün yazdıkları bunlar! Ne anladık peki? 1- Korkmaz Yiğit mafyatik oysa Aydın Doğan helâl süt emmiş bir zamane kapitalistidir. Ve iyi bir *"sahip"*tir. 2- Şanlı direnişlerini öğrendik bu gazetecilerin ve hemen önerimizi iletiyoruz. İnsanlara zaten bir şey verdiğiniz yok, hazır *"direniş"*e alışmışken bari, kendi gazetenizin çalışanlarının sendikal hakları için mücadele etseniz ya azıcık da!

Duks kentinde Santa Barbara Kilisesi'nde

Geçen Pazar değil, daha önceki Pazar. Hürriyet Gazetesi'nde **Ertuğrul Özkök,** pazar günü yazısına **"Çek Cumhuriyeti'nin Duks kentinde Santa Barbara Kilisesi'nin avlusundayım"** diye başlamış... Adı ve telefonu bizde saklı bir okur aradı.

Dedi ki:

–Yalan. Bir kere Çek Cumhuriyeti'nde Duks adında bir kent yok.

Dedik ki:

–Yapma ya, niye yalan yazsın koca adam. Sen nerden biliyorsun ki belki vardır!...

Dedi ki:

–Yok. Ben 7 yıldır Çek Cumhuriyeti'nde yaşıyorum. Kanım da Çek. Ona da sordu. Böyle bir kent yok. Yalan.

Dedik ki:

–Vay canına!

Dedi ki:

–Üstelik Santa Barbara Kilisesi de yok. Olsaydı bile onlar aziz, kutsal anlamına gelen Santa yerine Svapy'yi kullanırlar. O da yalan...

Dedik ki:

–Vay be...

Dedi ki:

–Yaaa.

Son anda aldığımız bir habere göre...

Alexander with butter and yogurt

Önce başlıktaki bilinmeyen sözcükleri, İngilizce bilmeyenler için açıklayalım.

With: ile
Butter: Tereyağı
And: ve
Yogurt: Yoğurt
Alexander: İskender

Kolayca anlaşılacağı üzere **Alxander with butter and yogurt,** tereyağlı yoğurtlu **İskender** demek. Ulusal gurur kaynağımız olan bu kebap türü **Taksim**'de bir büfenin mönüsünde turistler için böyle İngilizcesiyle yazılmış. Avrupa mutfaklarında böyle bir yemek yok tabii, ama nasıl çevrilir ki şimdi tereyağlı yoğurtlu İskender İngilizce'ye?.. Vatandaş turizme hizmet ediyor, baltalamamak lazım... En iyisi çek bir **yoğurtlu Alexander!..**

TAKSİ MACERALARI -1-

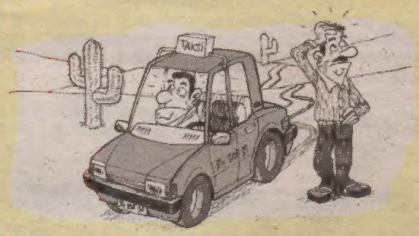

'Tarif et gideriz abi' olayı

Geçen hafta içinde **Karaköy**'den binilen bir taksiye **"Cağaloğlu kardeş"** denilmiş, fakat taksici kardeşten **"Tabii abi"** yerine, **"Abi neresi orası"** yanıtı alınmıştır. Kendisine **Galata Köprüsü**'nün üzerinde seyir halindeyken bu kez **"Sirkeci'yi billyor musun kardeş"** diye sorulmuş, kendisinden **"Hayır abi, tarif edersen gideriz"** karşılığı gelmiştir. Kendisine **"Tamam şimdi burdan sağa dön"** şeklinde yapılan tarif sonucu Cağaloğlu bulunarak amaca ulaşılmış, **"Eyvallah, müsaitsi yerde"** denilerek taksiden inilmiştir.

Not: *Kendisi, vermesi gereken bozuk para üstünü her taksi şoförü gibi vermemiş, pişkin pişkin sıntarak* ***"Helal et abi"*** *demiştir. Bozuk para üstü vermemek her taksi şoförünün asla çiğnemediği bir trafik kuralı haline gelmiştir. Taksi, dolmuş, otobüs, vapur maceraları her okura açıktır. Bu tür maceralarınız Ergenekon Destanı uzunluğunda değillerse bu köşede kullanılmaya çalışılacaktır.*

Tinere kırmızı reçete

Tinerci çocuklar ve dolayısıyla sokak çocuklarına karşı medya baskısıyla başlatılan dışlama kampanyası tam gaz sürüyor. Geçenlerde bir genç kızın ölümüne, annesinin ağır yaralanmasına neden olan vahşi cinayetin gerekçesi, toplumsal bir dışlamanın itici gücü haline getiriliyor. Çocuklar-polisçe toplanıyor, bazı **Ericsson 768**'li ve altın kolyeli, **Proton** model arabalı hayvanlarca tokatlanıyor. Kâğıt mendil satan çocuklara, serbest piyasa kanunları geçerli olmasına karşın yasak getiriliyor. Çocukların yeşertmeye çalıştıkları **hür teşebbüs ruhu** (özgür girişimcilik) köreltiliyor. Geçen hafta Fındıklı'da otobüs bekleyen iki yaşlı kadın, bu konuyu irdelerken uzun uzun tartıştıktan sonra tiner sorunsalına dâhice bir çözüm buldular. Biri öbürüne dedi ki:

–Tiner kırmızı reçeteye tabii olsun. Eczanelerde satılsın.

Öbür kadın, öbür kadını yanıtladı:

–Boyacı tiner almak için doktora mı gidecek yani Şükran Hanım?

Öbür kadın, öbür kadına bir kez daha yanıt verdi:

–Başka çare mi var ayol. İçip içip tineri kessinler mi bizi?

Not: *İzleyenler televizyonda görmüştür. Görmeyenler ya da dikkatinden kaçanlar için anlatalım: Polis tinercileri toplamış; yer karakol. Televizyon muhabiri mikrofonu uzatmış, bizim tinerci dert yanıyor:*

–Abi adımızı lekelediler.

E haklı kuşkusuz. Bu lekeyi tiner bile zor çıkarır.

Pazartesi arıza yaptı

Türban yasağı kadını evde yaşamaya zorluyormuş. Yani bu yasak sürdükçe kadın kendine toplum içinde bir yer ve statü bulamayacakmış. Aylık kadın dergisi **Pazartesi**'nin son sayısında kapak konusu bu. Bu ablalar feminist, kadının özgürlüğü için kavga ediyorlar. Üstelik içinde **Filiz Koçali** gibi omuzdaşlarımız da var. Normaldir, her şey bir gün gelir bir arıza çıkarır. Ama Pazartesi'de bu arıza giderilir...

METİN HAKYERİ
e-mail: hakyeri@yahoo.com

AY'DAKİ UN TORBASI

Birinci Dünya Savaşı'nın ardından, İngiltere'nin Mine Head kentinde, bir çocuk teleskop ile gökyüzüne bakmaktadır. Teleskobun bir ucunda Ay, öbür ucunda ise onu hayranlıkla izleyen küçük bir göz vardır. Clarke ailesinin oğlu olan Arthur, Ay'ı gözlemlemekle kalmamakta, haritasını da çıkarmaktadır. Dar gelirli bir ailenin oğlu olan Arthur C. Clarke, önünde duran teleskobu satın almamış, kendi yapmıştır.

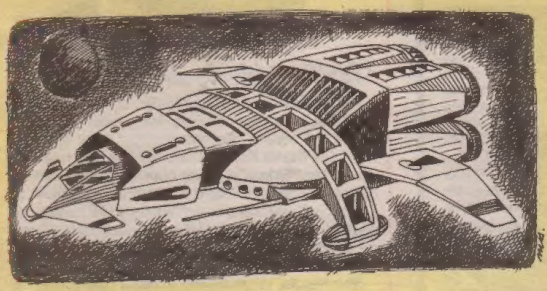

Maddi olanaksızlar nedeniyle yükseköğrenimini bir devlet dairesinde çalışarak sürdüren Clarke, İngiliz Gezegenlerarası Derneği'nin bir üyesi olarak uzay konusundaki çalışmalarına devam eder. İkinci Dünya Savaşı yıllarında radar eğitimciliği yaparken de ilk bilimkurgu öykülerini yazmaya başlar. Arthur C. Clarke, denizaltı araştırmalarına yönelir savaş sonrasında. Sri Lanka'nın başkenti Colombo'da sualtı fotoğrafçısı olarak yaptığı çalışmaları *"The Coast of Coral"* başlığındaki dizi kitapta bir araya getirir.

Arthur C. Clarke'ın *"The Sentinel"* adlı öyküsü ünlü yönetmen Stanley Kubrick tarafından sinemaya uyarlanır. *"2001: Bir Uzay Macerası"* adlı film oldukça ilgi toplar. Filmin beğenilmesinden etkilenen Clarke, senaryoyu romanlaştırır ve filmin adını da kitabın kapağına yazar. Altı bölümden oluşan kitabın *"İlk Yüzyıllarda Bir Gece"* adlı ilk bölümünde, Ay'ı gözlemlediği için diğer canlılardan ayrılan maymun adam anlatılır. Clarke, topluluğun reisine de *"Ay Gözcüsü"* adını verir.

Kitabın ikinci bölümü, Dr. Floyd'un bir görev üzerine Ay'a doğru hareket etmesiyle başlar. Stanley Kubrick, maymun adamdan bir uzay aracına geçişte izleyenlerin dudaklarını ısırtacak görsel bir imge kullanır. Sinema salonunu dolduranlar, maymun adamın Ay'a fırlattığı kemik parçasının havada bir uzay aracına dönüşünü hayranlıkla izlerler. Beyazperdedeki bu birkaç dakikalık sahne, insanlığın gerçekleştirdiği gelişimin tüm sanat eserleri arasında en ustaca anatımıdır.

Bir kez Mars'a, üç kez de Ay'a gitmiş olan Dr. Floyd, uzay aracından itici bölümün ayrılışı sırasında Leonarda da Vinci'nin şu sözünü anımsar: *"Büyük kuş, koca kuşun sırtından uçarak, doğduğu yuvaya şan ve şeref getirecek."* Dr. Floyd doğrudan ulaşmaz Ay'a. Orion III uzay istasyonuna uğrar önce. Arthur C. Clarke, kitabında uzay istasyonunu *"Sovyet"* ve *"ABD"* diye iki bölüme ayırır. Ardından da şunları yazar: *"Bariyerleri geçer geçmez Rus olsun, Amerikalı olsun bütün yolcuların aynı salona girmesi hoş bir simgeydi. Aynım yalnızca idari amaçlıydı."*

Arthur C. Clarke, Orion III'ten ayrılan aracın penceresinden, çocukluğundan beri gözlemlediği Ay'ı şöyle anlatır: *"Ay yüzeyindeki giderek yakınlaşan dağlar, Dünya'dakilerden tamamen farklıydı. Ne kar tabakaları, ne yeşil bitki örtüsü ne de bulutlardan oluşmuş hareketli taçlar vardı zirvelerinde. Ama ışık oyunları dağlara, kendilerine özgü bir güzellik veriyordu. Dünya'daki estetik kurallar burada geçersizdi. Bu dünya, geçip giden Buzul Çağları, hızla yükselip alçalan denizleri, şaftaktan önce dağılan sise benzeyen sıradağlarıyla genç yeşil Dünya'nın bilemeyeceği süresiz bir zaman boyunca bambaşka kuvvetlerce yoğurulmuş ve biçimlendirilmişti."*

Uyduyla haberleşme düşüncesini geliştiren Arthur C. Clarke, insanoğlunun Ay'ı gözlemleme ve ona ulaşma isteğinin başlangıcı olarak maymun adamı ele alır. Ay'a ulaşma düşüncesinin kökeni, maymun adamların lideri olan Ay Gözcüsü'dür. Oysa, yazar, Dr. Floyd'u taşıyan aracın Ay'a varışını anlattığı bölümde kendisiyle çelişkiye düşer. Ne diyordu Clark: *"İnsanoğlunun iki bin yıldır hayal ettiği yolculuğu..."* İsa'nın doğumundan önce aya gitmek düşüncesi yok muydu?..

Yazarın *"2001: Bir Uzay Macerası"* adlı bilimkurgu romanı kimi sayfalarında bir tebessüm bırakır okurun yüzünde. Ay üssünde, toplantının yapıldığı en son optik ve elektronik göstergelerle donatılmış konferans salonunun duvarlarında şu tabelalar vardır: *"Lütfen Çimlere Basmayınız... Çift Sayılı Günlerde Park Etmek Yasaktır... Sigara İçilmez.. Plaja Gider... Hayvan Sürülerine Dikkat... Hayvanlara Yer Vermeyiniz..."*

Toplantı sırasında bir Ay fotoğrafı belirir ekranda: *"Yassı dairenin tam ortasında etrafına göz alıcı ışınlar saçan parlak beyaz bir krater çemberi görünüyordu. Sanki Ay'ın yüzüne birisi bir çuval un atmış ve un her yana saçılmış gibiydi."*

İngiliz yazar, Pablo Neruda'nın şiirlerini okumuş muydu? Ya da, Şilili şair, Arthur C. Clarke'ın romanlarını?.. Belki etkilenmişlerdir birbirinden, belki de uzak durmuşlardır. Belki her ikisi de bir başkasının etkisi altında kalmıştır ya da birbirlerinden habersiz aynı imgeyi yaklamışlardır. Bu sorulara kesin bir yanıt veremiyoruz. Ama, kesin olan bir şey varsa, o da Neruda'nın *"Sorular Kitabı"*nda yer alan şu iki dizenin, Clarke'ın bir Ay fotoğrafını anlatırken yaptığı benzetmeyle aynı oluşudur:

Nerede, nerede bırakırdı dolunay
gece boyu sürüklediği un torbasını?

Ah, sevgili traktörüm!.. Uzay araçlarından bahsettim diye bükme öyle boynunu. Sen, atalarının onların. Hem, Ay'ın yüzeyinde gezinen araçların fotoğraflarını hiç görmedin mi?.. Nasıl da sana benziyorlar... Efendim, Clarke'ın çelişkisini bulmam ve Neruda ile arasındaki bağı yakalamam hoşuna mı gitti diyorsun?.. Bırak şimdi bunları da önümüze bakalım. Geriye bakmak hız kaybettirir bize. Polemikçi, çamur atmaktan hoşlanan, sataşarak kendinden söz ettirme sevdalısı şairlerin çoook geride kalan toz bulutlarını görürüm geriye bakarsam. Üzülürüm valla, onlar adına!..

SUNAY AKIN

▶ MİLLİ PİYANGO, 75. YIL ÖZEL ÇEKİLİŞİNDE BİR KİŞİYE 500 MİLYAR TL VERİYOR!

İsim babası Katoz Hayri

-Alo Hayri Ağbi... Hürmetler ağbim, ben Alaattin.

-Ciğerim bi daha beni arama demedim mi? Seni kitabımdan sileli oluyor bir on yıl kadar.

-Kusura bakma ağbi. Biliyorum benim olaymı pek tasvip etmiyorsun ama...

-Alaattin güzelim, ben kapıyorum. Ne halin varsa...

-Bir dakka ağbi... N'olur bir dakka. Son bişey rica edicem senden...

-Nedir?

-Şimdi ben, sık sık Türkiye'de birtakım insanları arıyorum.

-Eee...

-Bunlardan birtakım enteresan muhabbetlerimiz oluyor. E, haliyle ben bunları içinde yuvarlak sarılmış bantlar olan şeylere kaydediyorum. Ama işte bu şeye bi isim koymam lazım...

-Neden?

-Ağbi çünkü, gastecilere falan yoluyorum. İsimsiz olmuyo valla...

-Bu şeylerin içindekilerle şantaj mı yapacaksın?

-Kastettiğim şey ağbi, biraz para talebi. İnan olsun cana kast yok. Kastettiğim şey para benim. Benim de canım mevzubahis. O yüzden daha çok paraya kastediyorum. Annadın mı kastettiğimi?

-Ne kastettiğini anladım. Zaten sen bu şeylere de "kastet" de gitsin. Ya da, dur dur. Kaset çok beli oluyor. "Kaset" diyelim biz daha iyi.

-Sağol ağbi, ellerinden öperim, hürmetler. Gelebilirsem bir gün oralara, karşılıksız bırakmam iyiliğini.

-Aman aman, istemez. Bir daha da arama beni. Minder ettin telefonumu. Yarın ilk iş, değiştiricem numaramı. Hadi naş...

▶ Cezaevlerindeki "açlık grevi" direnişi, Adalet Bakanlığı'nın "koşulları düzeltme" sözü üzerine sona erdi!

Dinozor

▶ Ümraniye'de tinerci çocukların işlediği cinayetten sonra düzenlenen seri operasyonlarla gözaltına alınan sokak çocukları, işkence gördüklerini açıkladılar!

İsim babası Katoz Hayri

-Alo Hayri Ağbi... Hürmetler ağbim, ben Alaattin.
-Ciğerim bi daha beni arama demedim mi? Seni kitabımdan sileli oluyor bir on yıl kadar.
-Kusura bakma ağbi. Biliyorum benim olaymı pek tasvip etmiyorsun ama...
-Alaattin güzelim, ben kapıyorum. Ne halin varsa...
-Bir dakka ağbi... N'olur bir dakka. Son bişey rica edicem senden...
-Nedir?
-Şimdi ben, sık sık Türkiye'de birtakım insanları anyonım.
-Eee...
-Bunlarlan birtakım enteresan muhabbetlerimiz oluyor. E, haliyiem ben bunları içinde yuvarlak sanılmış bantlar olan şeylere kaydediyorum. Ama işte bu şeye bi isim koymam lazım...
-Neden?
-Ağbi çünkü, gastecilere falan yolluyorum. İsimsiz olmuyo valla...
-Bu şeylerin içindekilerle şantaj mı yapacaksın?
-Kastettiğim şey ağbi, biraz para talebi. İnan olsun cana kast yok. Kastettiğim şey para benim. Benim de canım mevzubahis. O yüzden daha çok paraya kastediyorum. Anladın mı kastettiğimi?
-Ne kastettiğini anladım. Zaten sen bu şeylere de "kastet" de gitsin. Ya da, dur dur. Kaset çok belli oluyor. "Kaset" diyelim biz daha iyi.
-Sağol ağbi, ellerinden öperim, hürmetler. Gelebilirsem bir gün oralara, karşılıksız bırakmam iyiliğini.
-Aman aman, istemez. Bir daha da arama beni. Mındar ettin telefonumu. Yarın ilk iş, değiştiricem numaramı. Hadi naş...

► Sanatçı-gazeteci Ömer Zülfü Livaneli, "jübile konserini" verip siyasete atıldı!

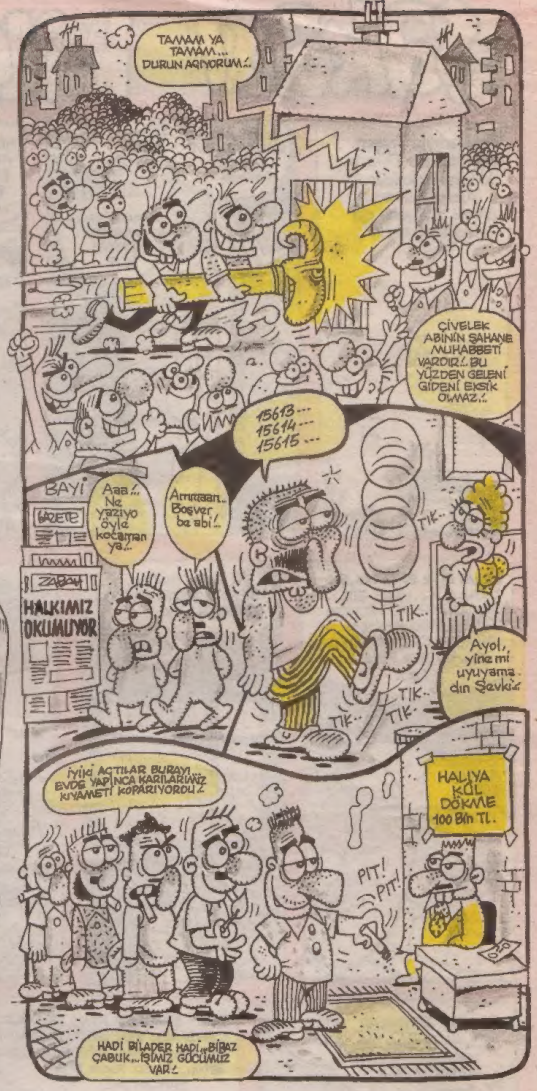

Adalet Bakanlığı'nın erdi!

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi

Veznedar Hilmi Şarampol'un süveter sevgisini anlattığı şiirdir:

Takım elbisenin içinde
Sadece gömlek olursa
Bir hayli üşür insan
Az ya da çok biçimde!

Oysa soylu giysi süveter
Korur beni soğuktan
Hem de renk katar olaya
Kazak gibi yapmaz ter!

Hilmi der ki bir veznedar
Üşütmemelidir bünyesini
Ve hiç unutmamalıdır ki
Süveter cana can katar!

Sırf ilginçlik olsun diye arkadaşlarına kel erkeklerden hoşlandığını söyleyen Mine Sota adlı öğrencinin yazdığı şiirdir:

Bir sıkı sohbet esnasında
Fakültenin kantininde
Herkes zevklerini açıkladı
Kellerden hazederim dedim ben de!

Oysa durum böyle değil
Kellerin ayrıcalığı yok gönlümde
Fakat ağzımdan çıktı bu söz
Artık adım atamam geriye!

Mine der ki, bir kel olsa
Benimseyip kaynaşıversem
Ve sevgilim diyerekten
Arkadaşlarıma tanıştırıversem!

Tarık Kekbörek adlı şef garsonun tek kanallı döneme olan özlemini dile getirdiği şiirdir:

Siyah beyazdı ama güzeldi
Tek kanallı televizyon
Çocukluğumuzda özeldi
Tek kanallı televizyon!

Küçük Ev'de ağlar idik
Mapıt Şov'da güler idik
Müzedeki Hayalet'te ürperirdik
Tek kanallı televizyon!

Tarık der ki, TRT
Ne kadar hoştu geçmişte
Hiç de aldırmazdı reytinge
Tek kanallı televizyon!

Şakası bile komik...

B.BAYRAM.

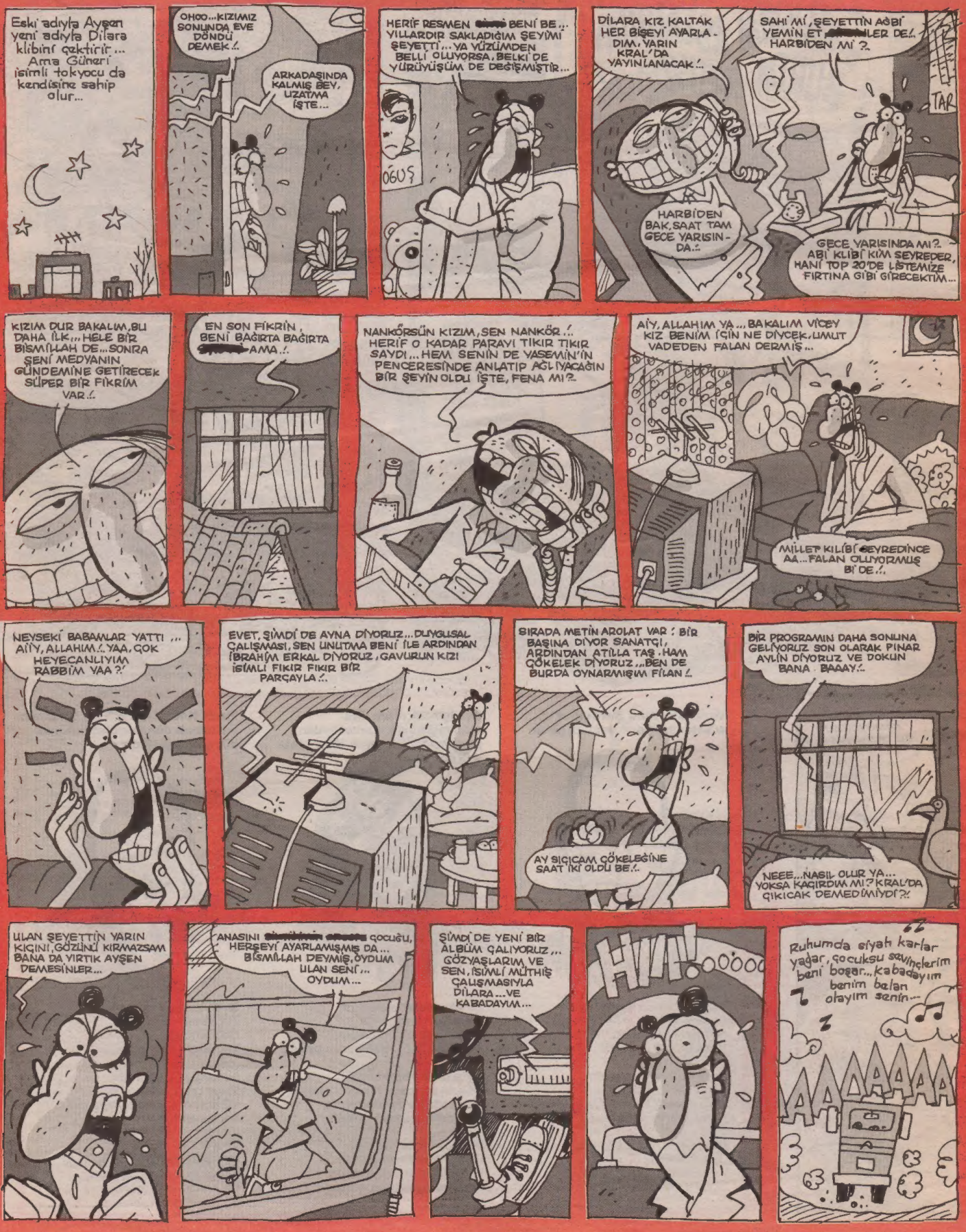

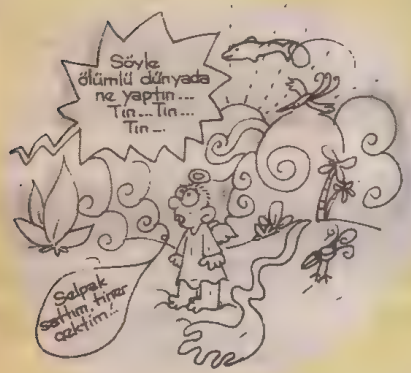

CUMHURİYET DEVRİMİ

Yıl 1929, cumhuriyetin 6 yılının tamamlanmasına sadece bir ay var. Anti-emperyalist mücadeleden sonra kurulan tam bağımsız Türkiye'nin devrimcisi Mustafa Kemal, Yalova'da bir çoban çocukla karşılaşıyor. Adı Mustafa olan çoban çocuk okumak istediğini belirtiyor. Genç cumhuriyetin bütün olanakları parasız bir şekilde bütün çocuklara açılıyor. Eğitimin sınıfsız imtiyazsız bütün çocuklara eşit ve de bedelsiz olması o günkü cumhuriyet devriminin temeliydi.

Devrimci cumhuriyet 10. yılını aşmış. Köylere dek eğitim hizmeti canla başla gidiyor. Daha sekiz yıllık eğitim tartışması ya da paralı eğitim tartışmaları yok o zamanlar... Çünkü cumhuriyet devrimci, eğitim ömür boyu ve de parasız. Devrimci cumhuriyetin aydınları da tarlalardan, fabrikalardan gelecek, çünkü 'altı ok'un oklarından biri de halkçılık...

Onuncu Yıl Marşı'nda "Çıktık açık alınla 10 yılda her savaştan" derken simgelenen uygarlık savaşıydı. 'Anadolu ihtilali'nin sonucunda Anadolu köylerine dek ulaşacaktı, eğitim seferberliği... Ve köylerde eğitmen kadroları köylü çocuklardan; şehirlerde halk çocuklarından oluşacaktı. Ve köylerde devrimci cumhuriyetin çocukları kemanla Vivaldi'yi dinlemenin ve çalmanın bahtiyarlığını, Karacaoğlan'ı sazla çalmanın gururuyla birlikte yaşayacaktı. Şairin dediği gibi "Akın var Güneşe akın... Güneşi zaptedeceğiz... Güneşin zaptı yakın"dı.

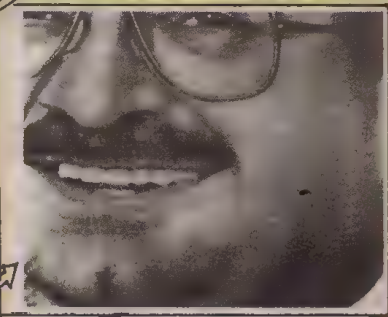

Sonra Küçük Amerika, sonra Amerikan yardımı, daha sonra Türk-İslam sentezi... Sonuç; eğitim paralı, hortlayan Osmanlılık ve sonuç; eğitimde eşitsizlik.

Sonra ikinci cumhuriyet hayalcileri "Son sosyolist ekonomiyi de yıktık" nidalarıyla yediler... Aksırıncaya tıksırıncaya kadar.

Ve "mafya, aşiret, tarikat" üçgenine terk edilen...

Gençlikten arta kalan tinerci çocuklar, ucuz iş gücü, tarikatın pençesine düşen gençler kaldı geriye...

50 yıldır süren "küçük Amerika" süreci ve karşı devrime yeter diyerek devrimci cumhuriyete sahip çıkalım. Tıpkı 10. yıldaki ruhla... "Çıktık açık alınla" diyebilmek için.

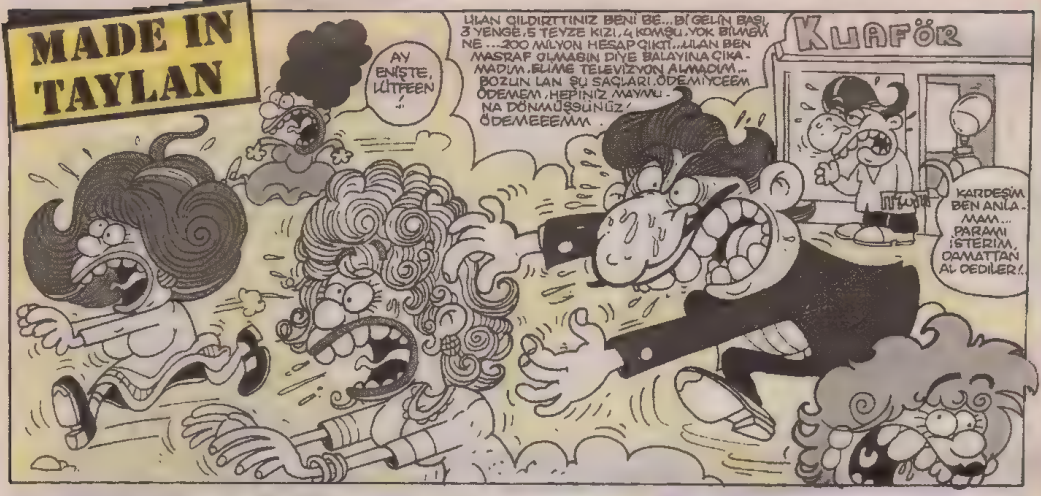

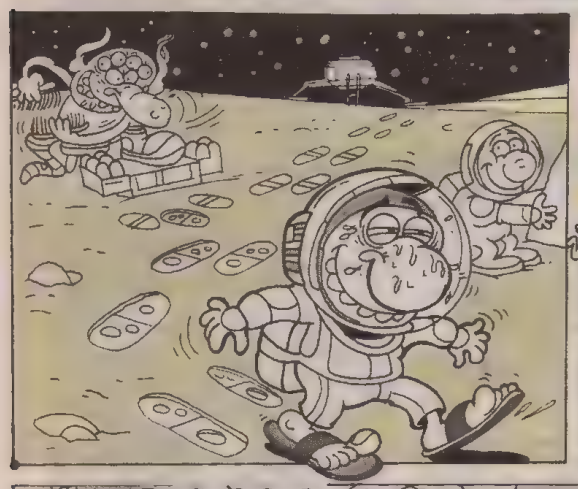

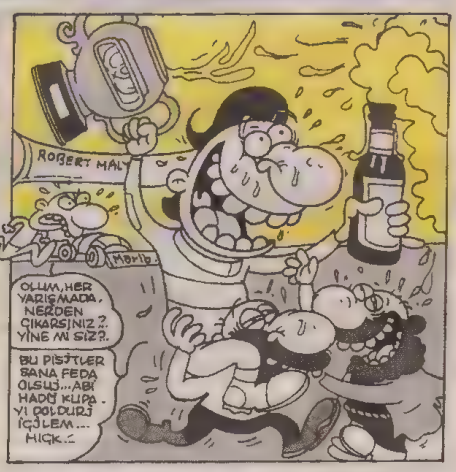

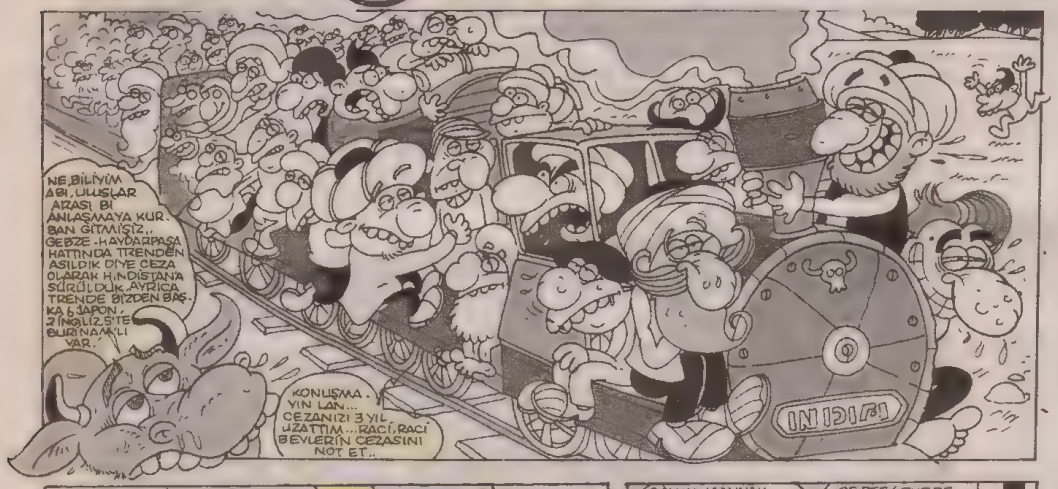

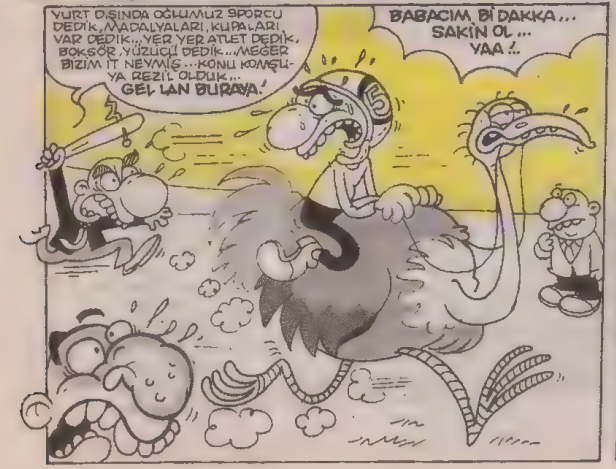

fiko'nun şarkacı

HER ŞEY BİR ŞEY GİBİDİR

■ ***Cumhuriet, güneş; şeriatçılar ay gibidir.*** Arada bir Ay, Güneş tutulması yaşatsa da sonunda kazanan Güneş olur. Yine ortaya çıkar ve Dünya'ya sıcaklığını hissettirir. Ay ise karanlıklar içinde, bir işe yaramayan donuk ışığıyla kalır.

■ ***Fazilet Partisi, sütlü kahve gibidir.*** Eğer millete acı gelirse, anında arzuya göre istendiği kadar süt ilave edilip yumuşatılır.

■ ***Şeriatçılar, karafatmalar gibidir.*** Işığı görür görmez kaçacak delik ararlar. İşte o zaman, başlarını ezmek için tek yapılması gereken biraz çabuk olmaktır, o kadar.

■ ***Çeteler, düdüklü tencereler gibidir.*** Normalde içini ne görebilirsin ne de kokusunu duyabilirsin. İçin için kaynadığında bile orada neler olup bittiğinden haberin olamaz, ancak tahmin edersin. Ama içerde basınç artıp bir de patladı mı; içindeki her şey etrafa saçılır. Her yer leş gibi olduğu gibi o sırada yakınında olanlara da büyük zarar verir.

■ ***Erbakan, uyuşturucu gibidir.*** Ne kadar yasaklanırsa yasaklansın, müptelaları onun peşini asla bırakmaz. Mutlaka biryerlerde bulur ve onunla kendilerinden geçerler.

■ ***Vahdettin, tavuk gibidir.*** Kafası ancak, doğru düzgün direnmeden teslim olmaya veya arkasına bile bakmadan kaçmaya çalışır.

■ ***Çarşaf, karbon kâğıdı gibidir.*** Genellikle siyah veya mavi renkte olur. Onun altındaki de üstten her söyleneni aynen kabul etmeye hazır bekler. Kontrolü altında tutan istediğini, altındakine dikte ettirir.

■ ***Tayyip Erdoğan, koşucu gibidir.*** Tam tempo kazanmış, kendini yoluna kaptırmış giderken birden durup kenarda toplanmış, kendini alkışlayarak seyredenlere şiir okumaya kalkınca yarışta çok geri kalır, herkese geçilir.

■ ***Recai Kutan, kiralık kasa gibidir.*** Hiçbir işlevi yoktur, ama kendine emanet edileni sorgusuz sualsiz en iyi şekilde korur.

FİKRET BEKLER

Altay - Sencer

Her an hırçınlaşabilecek gri bir havaya rağmen nasıl da masumdu o gün deniz! Oradaydım yine. Çağrılmamıştım, ama belki gelir diye bekliyordum. Göğsümün ortasında iri bir kaya vardı sanki, nefesim daralıyordu ve aklımdan hep çocukluğum geçiyordu, bir de kadın saçı. Bedenimdeki irili ufaklı yaraları sadece bunlar iyileştirebilirdi. Bir yerlerden çıkıp gelsinler ve yaralarıma değsinler istiyordum.

Oradaydım yine. Sahile bakan çay bahçesinin dört-beş garsonu haricinde kimseler yoktu etrafta. Ağır ağır bir vapur geçiyor, martılar çığlıksız uçuyordu. Bense hâlâ bekliyordum. Altüst olmaya yüz tutmuş sabrıma daha ne kadar söz geçirebilirdim ki!

Zaman çok nazlıydı. Düşlerimden yardım istedim. İsyanını toprağa gömmüş, başkaldırıyı unutmuş, telaşı kutsamış, dinginliği ertelemiş, durağanlığı sorgulamaktan vazgeçmiş bir sürü insan üşüştü çevreme. Bir tatil günü olduğu için duyan gelmişti.

Çok kolay bir yarışma düzenlemiştim. Mükemmel bir organizasyondu, sponsorluğunu da ben yapıyordum; çünkü maliyeti sıfırdı. Bir gong sesiyle başlattım yarışmayı. Düşler yarışacaktı. Herkes düşünü anlatacaktı ve büyük jüri olan ben birinci, ikinci, üçüncüyü seçip, mansiyonlar, özel ödüller dağıtacaktım. Ama olmadı. Hiç kimse hiçbir şey anlatamadı. Büyük hevesle biraraya toplanan bunca insan, üç-dört kelime sonrasında sustular.

Kimsenin düşü yoktu. Kimsenin düş kurmaya mecali yoktu, hayalkırıklığına uğradım. Fakat bunu önemsemediler, sessizce dağılmaya başladılar. Kendimi çok suçlu hissettim ve arkalarından şöyle bağırmak zorunda kaldım:

ÜZÜLMEYİN! DERECEYE GİREN OLMADI, AMA HİÇKİMSEYE "SONUNCU" DA DİYEMEYİZ!

Hâlâ oradaydım. Zaman biraz silkelenmiş gibiydi ve iğne gibi ince damlalar düşmüyü başladı yüzüme. Çok severim yağmuru. Kaçmadım, sakınmadım. Yavaşça yürümeye başladım. Caminin yanındaki dar sokaktan geçip, çocuk parkının olduğu tarafa yöneldim. Deniz hâlâ çok masumdu. Beklediğim büyük ihtimalle gelmeyecekti. Yağmur çok güzel yağıyordu.

Sonra aniden gördüm onu. Arkası bana dönük, sahilin hemen yanında denizi seyrediyordu. Başında eski bir kasket, üzerinde mavi bir yağmurluk vardı. Merak ettim ve usulca yanına doğru yürümeye başladım. Hizasına geldiğimde göz ucuyla baktım.

Çukur gözler, iri bir burun, pörsümüş yanaklar, kırçallaşmış ince bir sakal, her yanı kırışmış esmer bir yüz! Bir yaşlı adam! Anlamadığım şeyler mırıldanarak çok uzaklara bakıyordu. Geldiğimi görünce yavaşça dönüp sarsak adımlarla uzaklaşmaya başladı. Öylece kalakaldım orada. Adamcağızı rahatsız ettim herhalde diye düşünüp, tam ben de dönmüşken, kardışdan geldiğini gördüm. Yürümeye başlamıştım bir kere, duramazdım.

Yolun tam ortasında yanından geçerken gözüm takıldı. Eskimiş, rengi kaçmış elbiselerinin üstünde çok yakışıksız duran yağmurluğunun bir köşesine ufak bir radyo gizlemiş, antenini de önüne doğru uzatmıştı. Henüz birkaç adım atmıştım ki, çıt diye açtı radyoyu. Parazitli bir ses bir pop müzik şarkısı söylüyordu. İkimiz de kendimizi kaptırdık. Şarkı eşliğinde bir aşağı bir yukarı volta atıp duruyorduk.

Bir süre sonra yanımdan geçerken anlaşılmaz sözler söylemeye başladı. Bana küfür ediyormuş gibi geldi. Ama emin değildim, hem emin olsam bile şuncağız adamdan alınacak halim mi olacaktı?
Yağmur damlaları irileşmiş, hafif bir rüzgâr çıkmış, deniz biraz dalgalanmaya başlamıştı. Hâlâ bekliyordum, gelen giden yoktu. Yaşlı adam belki de bana küfretmeyip şarkıya eşlik ediyordu. O an hayat yeterince ilginç gibiydi, düşlerime seslenmeye gerek duymadım.
Zamanı delik deşik ediyordum. İçimdeki sıkıntı ince bir duman gibi vücudumdan çıkıp havaya karışıyordu. Sonra birden yaşlı adamın denize düştüğünü gördüm. Hemen oraya doğru koştum. Kirli yeşil bir suda çırpınan bir adam!

Devamı arka sayfada

Baştarafı 13. sayfada

Bir batıp bir çıkıyordu. Paniğe kapıldım. Onu kurtaramazdım, çünkü yüzme bilmiyordum. Sürekli "Ne yaptın? Ne yaptın?" diye bağırıyordum. O sırada üç-dört genç belirdi yanımda. Kaşla göz arası soyunup suya atladılar ve birazdan yaşlı adamı denizden kurtardılar.
Elim ayağım tir tir titriyordu. Yaşlı adamınsa hiçbir şey umurunda değildi. Bir taraftan eliyle ıslanmış saçlarını tararken, diğer yandan kendisini kurtaran gençlere çıkışıyordu:

RADYOM DENİZDE KALDI. SİZ DE GENÇ MİSİNİZ BE!

Garson olduklarını sandığım gençler, giysilerini giyinip gittiler. Yaşlı adam bir süre daha homurdandı. Sonra sesini kesti ve başını önüne eğip öylece yere bakmaya başladı. Yavaşça yanına gittim. Karaltımı fark edince başını kaldırdı ve gözlerini yüzüme dikerek hırıltılı bir sesle konuştu.

Hiçbir şey söylemeden öylece durdum. Donuk bakışlarımı görünce hemen ayağa kalktı ve iki yanına sallana sallana yürüyüp gitti. Yine birşeyler mırıldanıyordu ve bu kez emindim; anama avradıma küfrediyordu. Yağmur kesilir gibi olmuştu. Biraz daha dolaştım. Biraz daha bekledim. Hayır! Kimse gelmedi. İçim sıkalarak ayrıldım oradan. Otobüsle eve doğru gelirken o yaşlı adam hâlâ aklımdaydı.

Çok ilginç bir gün yaşamıştım. Bunu yazmam gerekiyordu. Tam masama oturmuştum ki kapı çalındı. Münzevi bir hayatım vardı, pek kimse gelmezdi evime. "Kim ola ki!" diye meraklanıp gidip kapıyı açtım. Olacak şey değil! Gelen oydu. Sahildeki yaşlı adam! Şaşkınlıktan konuşamadım...

Hiçbir şey diyemedim. Gözlerini kısıp konuşmaya devam etti.

Bir süre öylece kaldık. Ben, "Nereden buldu acaba evimi, yoksa takip mi etti beni!" diye düşünürken, düşkün adam parmağını yüzüme doğru uzatıp boğuk bir sesle sordu:

Ağzımdan tek kelime çıkmıyordu. Ayaklarımdan yere çakılmış gibi hareketsiz bir şekilde duruyordum. Yaşlı adam bana acıyormuş gibi bakıyordu. Sonra başını iki yana sallayarak, "Yazık, çok yazık!" dedi ve hızlı bir şekilde dönüp basamakları inmeye başladı. Kapıda ne kadar durduğumu hatırlamıyordum. İçeriye girdiğimde kendi kendime şöyle seslendiğimi çok sonraları fark ettim:

BİTTİ

Onur Berkup (İSTANBUL) - Etki altında kalan bu çizginizde yeterince ustalaşmışsınız. Artık kendinize özgü bir çizgi bulmanın zamanı gelmiş. Birkaç ayınızıbu yeni çizgi için harcarsanız, ömrünüzün geri kalan kısmında çok rahat edersiniz. Bizden söylemesi...

Asaf Budak (MERSİN) - Esprilerinizin çoğu, siz görmeseniz de ne yazık ki daha önce başka karikatürcüler tarafından çizildi. Daha az işlenmiş konular üzerinde kafa patlatırsanız daha diri espriler bulabilirsiniz. Parlak fotokopi kağıdının üzerine mürekkebi sulandırarak yaptığınız tonlamalar çizgilerinizi öldürmüş. Şimdilik tonlamayı bir kenara bırakıp çizgiyle boğuşun... Boğuşun ki biz de karikatürlerinizi yayınlayabilelim.

Uygar İbiş (ANKARA) - Karikatürlerinizde hoşbir çizgi tadı yakalamışsınız ama, seçtiğiniz konular ve bu konulara bulduğunuz espriler bir felaket! Çirkinlik, pislik ve sözcük oyunlarına dayanan pornografik çizgilerinizin yerine daha insancıl işlerinizi görmek istiyoruz.

Tahsin Kaya (MERSİN) - Gönderdiğiniz birkaç düzine karikatürün de esprisi dökülüyor! Yaşadıklarınızla ilgili tek bir espri dahi düşünmez, hep başka karikatürcülerin buldukları espirleri çeşitleyip durursanız da dökülmeye devam edecek. Yaşadıklarınızı gözünüzün önünden geçirip çevrenize de şöyle bir dikkatlice bakın, eminiz yepyeni konular keşfedip bunlara yaraşır espriler bulacaksınız.

Tayfun Uçar (AYDIN) - Çizgileriniz şimdilik derdini anlattığı için güzel... Esprilerinizse, çocuksu bir saflıkla yırtıcı bir hainlik arasında gidip gelecek kadar tutarsız ve de zayıf. Çalışırsanız olacak. Kolay gelsin.

Hamdi Özyurt (İSVEÇ) - Gönderdiğiniz öykü çok uzun.Ne kadar güzel de olsa, sık aralıklı 3-4 daktilo sayfası tutan öykülerin yayınlanma şansı çok az. Bir daktilo sayfası bizim için ideal ölçüdür.

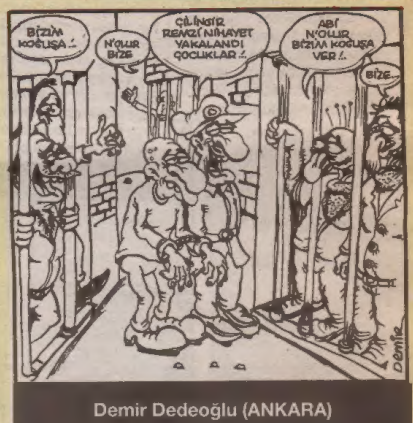

Demir Dedeoğlu (ANKARA)

Tevfik Korkut (İSTANBUL) - İki ayrı anlayışta çizdiğiniz karikatürlerden, yayınladığımız tarzda olanları daha çok hoşumuza gitti. Yalnız, bu tür simgesel karikatürlerin daha önceden yapılmış olma tehlikesi çok yüksektir ve çaresi yeni simgeler bulmaktır ki bu da çoğu zaman karikatürcüyü süründürür. Sürünme pahasına bu türe ağırlık verin deriz...

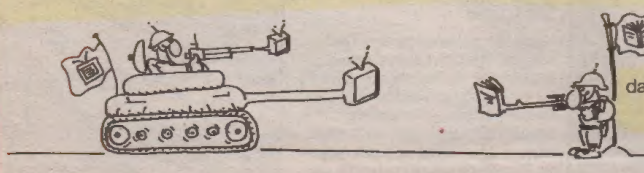

ÖSS Deneme Sınavı / FİZİK - FELSEFE

1 Bir iç bükey aynaya dik gelen ışınlar, aynayı delip geçmekle kalmayıp antrenin de bir kısmını yıkmaktadır.Bu aynaya günde ortalama 7 kişinin 44°'lik bir açıyla baktığı da göz önünde bulundurularak, içbükey aynanın asneyerek dışbükey olması için gereken nedir?
a) Kogafinüs
b) 440 clt (cilt)
c) Mekafanik
d) Tarantino
e) Hepbiri

2 Bir kaldıracın kaldırabilme indisi 470 milipipidir. Bu kaldıraçla günde ortalama 84 yorgun insan televizyon karşısında uyuyakaldıkları yerden kaldırılıp yataklarına yatırılmaktadır. Olayla ilgisi olmayan bir vinç ise 57000 dreböl kapasite ile civcivlere yem atmaktadır. Demek ki bu vincin indisi ne ola ki?
a) 520 kilokül
b) 17.4 titreşim
c) 200 megaçip
d) Tarantino
e) Hesmatik

3 Bir arabayı on iki kişi kol küçüyle 45 dakikada 22 kilometre itmektedir. Oysa aynı arabayla bir kişi Antalya-Anamur arası devalı bitki taşımaktadır. Arabanın itilme sıvısı 102.94 hindigül olduğuna göre, bu arabanın sonsuz hızla geriye doğru itilmesine fizikte ne denir?
a) Kayıtdışı Gülabi
b) Otonomik İvmecan
c) Telasminül
d) Gargarasal Hiptök
e) Hepsi

4 Bir fizikbilimci, çağına göre süper modern olaylara girmiş, ilk kez çiviye tırtık yaparak vidayı icat etmiştir. Bu buluşunu, dönemin koşullarına göre, çevreye hava atmış gibi görünmemek için ömrünün sonuna kadar saklayan ve son nefesinde itiraf ettiğinde de kendisine inanılmayarak kahkahalar arasında ebedi yolculuğuna çıkan bu bilim bireyi kimdir?
a) Mösyö dö Vida
b) Hanrefour Vidanjör
c) Sir Timothy Kıskıs
d) Mr. Baltazar
e) Hiçbirisi

5 Bir düşünce akımı, insanların efendi gibi görünüp gizli gizli kurnazlık yaptıkları zaman, toplumun "köpek bağlasan durmaz" bir noktaya geleceğini öne sürmüştür. Milattan önce Eski Yunan'da, Milattan sonra ise Eskişehir'de seri olarak ortaya atılan bu felsefik görüşe ne denir?
a) Kurnazizm
b) Ziya Oluşçuluk
c) Beyazizm
d) Olmayana Ergi Metodu
e) Hep beraber

6 "Çoğu kimse düşünmeyi bir erdem sanır. Oysa düşüne düşüne n'olur ki kardeşim! Bak bana, çiftçi olsam şimdi küp küp altınları atmıştım zulaya. Ama filozof olduk. Olduk da ne oldu, gelirat azaldı, biliyo musun? Haladan, dayıdan borç isteyip durur oldum! Yine de zevkli iş lan düşünmek!" görüşlerinin sahibi olan düşünür kimdir?
a) Spartalı Maykıl
b) Atinalı Tiktiktakis
c) Anamurlu Cevat
d) Tarantinolu Despina
e) Herhangi

7 Frankfurt Okulu filozoflarının bir kısmı, Frankfurt'u terk ederek Amsterdam'a yerleşmek istemiş, fakat Amsterdam'ın yerel filozofları, kendi ortamlarında şöhretlerinin azalmasından korktukları için buna şiddetle karşı çıkmıştır. Bununla beraber, herhangi bir şiddet olayına da rastlanmamıştır. Neticede o filozoflar nereye gitmiştir?
a) Monako'ya
b) Bişkek'e
c) Avcılar'a
d) Artvin-Borçka'ya
e) Hiçbir yere

8 Felsefe olayının hep insanlar arasında gündemde olmasına karşın, sincapların asla felsefeye ilgi duymamaları ve bu alanda yazılı eser bırakmamaları, onların hayvan oluşuna ve güdüleriyle hareket etmesine bağlanabilir. Bununla birlikte felsefe yapabilen ilk ve tek bitki aşağıdakilerden hangisidir?
a) Aslanağzı
b) Kaplangözü (Eye of the Tiger)
c) Fesleğen
d) Fezleke (Bazlama)
e) Tarantino

Haftaya: Tarih / Coğrafya

S. Gürpınar

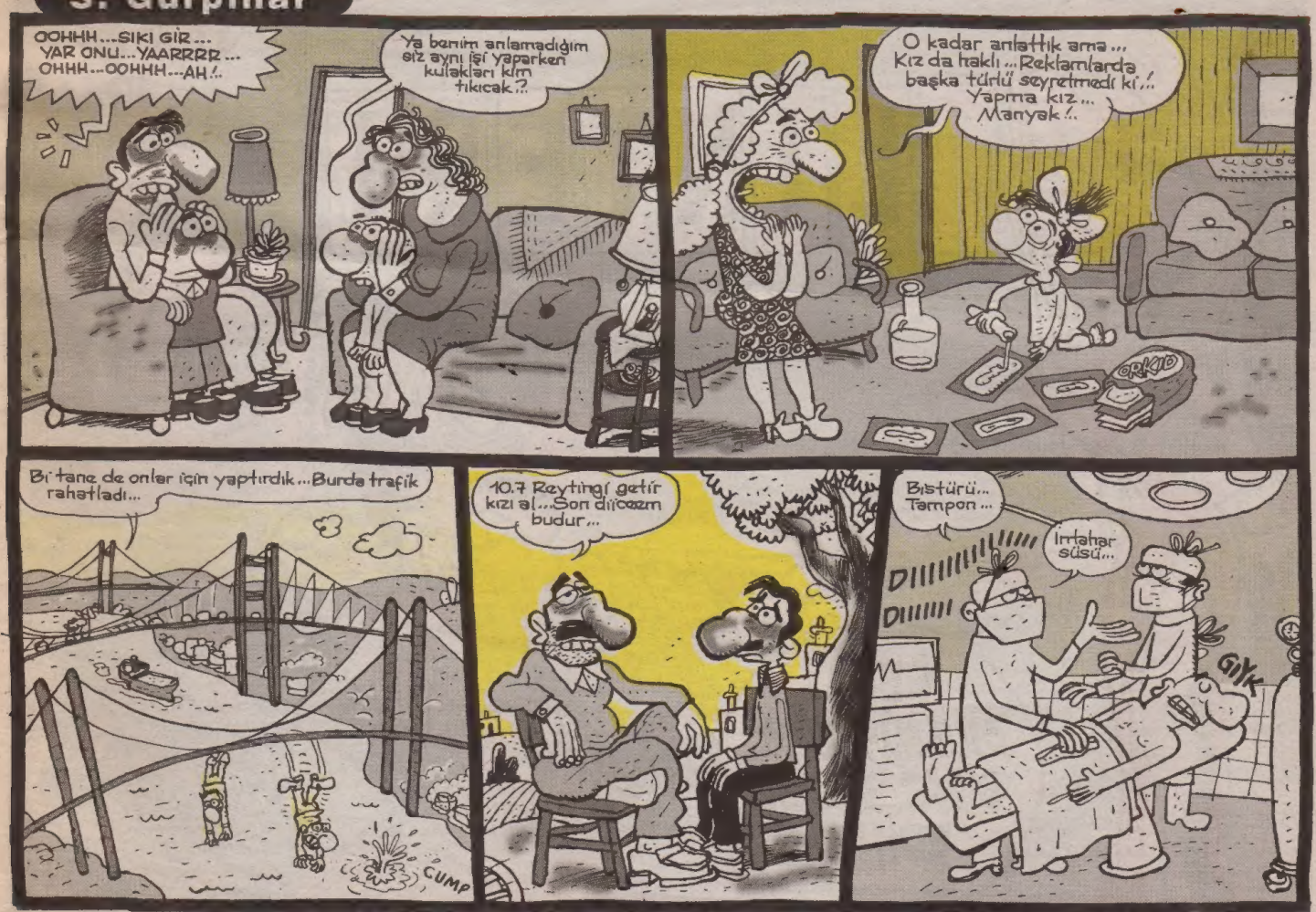

ANA MUHALEFET DERGİSİ
Dinozor

İŞTE BU BENİM HALKIMDIR!

"Emek harcamadan birşeyler edinme" tutkusu toplumun bilincine öyle bir girdi ki, bol ödüllü TV yarışmalarında, beleş mal kapabilmek için sunuculara yalvarmak ayıplanmadığı gibi, heves yaratıyor! Bu içler acısı durumu sadece ekonomik bozuklukla açıklamak zor. Bedavacılığın taçlandırıldığı bir sosyal sefalet yaşıyoruz!